

Zvony zvoní smutne

♩ = 84

Zvo - ny zvo - nia smut - ne, po - cho - vá - va - jú, jed - no pek - nô

diev - ča už do hro - bu dá - va - jú, na jej hro - be ne - zá - bud - ka

vy - rást - la, poz - ri mi - lý, tu ti le - ží mi - lá tva.

2. Nezábudka svetlo kvitne, nežlne,
prečos tajil, že si chodieval ku mne,
[:chodieval si, Boh je svedok nad nami,
neraz si bol o mé líčko oprený.:]

3. Stalo sa mi, čo sa mi nemalo stať,
nebols hodný moje líčka poboskať,
[:nebols hodný, ani hodný nebudeš,
falošný si, aj falošný vždy budeš.:]